

От блога на Георги Георгиев

Фидел Кастро най-сетне пукна

Да гори в ада дано!

Кастро оставя след себе си една бедна и разорена държава, в която месечната заплата е 20 долара. Колкото получават на час избягалите кубинци във Флорида, само на 90 мили.

Хиляди и хиляди кубинци с цената на огромен риск за живота си предприемаха години наред рисковани бягства от ада, който Кастро им спретна. Бягаха със собственоръчно сглобени салове и стари гемии.

Хиляди не достигнаха заветните брегове и така и няма да разберем колко невинни живота са угаснали сред вълните на океана. Режимът на Кастро дори се отказа да ги преследва и спира, само и само да се отърве от свободомислещи хора, които търсят нормален живот за себе си и децата си, от хора, които искат да живеят свободно. Наскоро моя позната, преподавател по испански, посети Куба. Онова, което разказа, шокира дори мен, човек който ясно си спомня свинщината на социализма. Хора, които се оглеждат страхливо при всеки опит да ги разговориш, защото агенти и доносници на службите са на всеки ъгъл.

Магазини, които изглеждат като празен склад с празни рафтове, в които има по един бидон с някаква странна наливна лимонада и 5 сапуна.

Сгради, които се разпадат отвътре и отвън, понеже никой не се чувства собственик, а и няма средства за саниране. Основният превоз се осъществява от 60 годишни американски буици, кадилаци, шевролети, които се движат на магия. По-нови коли няма, освен някоя лада, обслужваща партийния персонал.

Основните търговски партньори на Куба са Русия и Венецуела. Сещайте се защо са на това дередже.

В Куба няма интернет, има една телевизия и едно радио. Сателитните чинии са забранени.

Мнозина от хората в Хавана и други по-големи градове отглеждат кокошки, от които могат да си набавят поне яйца. Гледката е трогателна, сподели моята приятелка.

В Куба ослепяват хиляди деца поради авитаминоза, причинена от нередовно хранене и липса на разнообразна храна. Феномът е познат и в Северна Корея.

През последните години режимът отвори няколко курорта за чужденци в опит да спаси някой и друг долар. Контрастът с мизерията на няколко метра извън курорта е огромен. Бедност, страх и безизходица.

Това оставя Кастро след себе си, както и наследствено династично владение, наследено от брат му, също виден психопат. Тъжно ще бъде, ако този режим и неговите подръжници – партийна номенклатура и репресивен апарат, оцелеят и се превърнат в новите частни собственици на Куба – хотелиери, банкери, едри фермери. Тъжно ще бъде, ако няма възмездие и се допусне колаборация между едри бизнес интереси на САЩ и тези на местните феодали, без да има възмездие.

Така, както за една нощ нашите местни комунистически главатарии се превърнаха в пародия на едра буржоазия. Надявам се, че богатите кубински емигранти, които за две поколения са успели да спастрят милиарди долари, един ден ще поискат да се върнат в Родината си, да инвестират в нея и няма да допуснат техните палачи да се облажат от Свободата, която чука на вратата.

Когато Кастро се засилил към Рая, Свети Петър веднага го изгонил и го пратил при Дявола. Кастро си забравил куфарите в Рая и помолил Луцифер да му ги вземе. Луцифер изпратил две дяволчета, които прескочили оградите на Рая, за да вземат куфарчетата. Видял ги Свети Петър и си помислил: „Ейййй, кога Кастро го тикнаха в Ада, кога почнаха и от там да бягат!...“

В едно съм сигурен: Кастро вече се вари в казана на дявола и квичи за американски климатик.

Георги Георгиев

